

Valdemar sejr

Det var fredelige og gode år for kirken. I den tid begyndte man at lave kirkelove, som skulle bekæmpe den gamle hedenskab og landskabslove, som skulle lave en ny og kristen lov i landet. I 1215 lykkedes det Valdemar Sejr at få forbudt "jernbyrden", hvor man kunne bevise sin uskyld ved at bære glødende jern ti skridt og så skulle sårene på hænderne hele på tre dage. Jyske Lov er fra 1241. Valdemar Sejr dør få uger efter den er underskrevet. I Valdemars tid kommer de nye tiggermunke til Danmark. I Ribe er der sortebrødrene eller dominikanere og gråbrødrene eller franciskanere. De bor i byerne og får mad og penge ved at prædike for byens befolkning om deres synder og om at de skal omvende sig og blive gode. På landet er der de hvidklædte Cisterciensermunke, men også de brunklædte benediktinermunke. Der er Løgumkloster, Tvis kloster, Vitskøll kloster, i Seem.

Valdemar Sejrs korstog og nederlag

Valdemar sejr er i begyndelsen af sin tid som konge meget sejrrig. Han erobrer hele kysten i det nordlige Tyskland, og i 1219 tager han med 60.000 soldater på korstog til Estland. De danske kommer i land uden kampe, men om natten sniger esterne sig i stilling rundt om den danske lejr. Tidligt om morgenen mens duggen endnu hænger i græsset, angriber de fra alle sider. Danskerne bliver overraskede og de splittes i mange små grupper, som kæmper for deres overlevelse. Hvor er kongen, spørger de hinanden og ser sig omkring. Kongen står på en lille høj lidt udenfor lejren og kæmper også mod de vilde angribere. Alt ser håbløst ud.

Dannebrog falder ned fra himlen

De gamle beretninger fortæller så, at danskerne bad Gud om hjælp og pludselig efter bønnen

daler der et flag ned fra himlen. Nu kunne alle se, hvor kongen var og de danske soldater kæmpede sig vej over til ham. Sammen var de stærkere og den gamle ærkebiskop, der var med på korstoget som præst rakte sine hænder ud og velsignede danskerne. Når han holdt sine arme oppe, så gik det fremad for danskerne, men når han sænkede

dem af træthed, så gik det tilbage. Så var der en liden smådreng, som sprang hen til ham og holdt hans hænder oppe og danskerne vandt slaget ved Tallinn. Den dag fik vi Dannebrog som flag og vores flagdag er netop den 15. juni, hvor vi mindes at Dannebrog faldt ned fra himlen.

Valdemar sejr fanges

Efter disse gode tider kom de dårlige. Kongen og hans søn var på jagt på Lyø, men hans fjender overfaldt dem om natten i deres telt og tog dem til fange. De blev ført til Tyskland og spærret inde i den mørke borg i Schwerrin. Tyskerne forlangte de skulle give alt land, som de havde erobret i Tyskland tilbage, og de skulle betale kongens vægt i guld. Danskerne begyndte at samle de mange penge ind, for et land uden en konge kunne de ikke forestille sig. Efter tre år havde de endelig summen og kongen og hans søn slap fri. Han måtte sværge han ikke ville hævne sig. Men da han kom hjem, fik han paven i Rom til at løse ham fra løftet, for et løfte givet under tvang gælder ikke. Han samlede en stor hær og drog i

1227 mod tyskerne igen. Ved Bornhøved i Holsten stod slaget. Det gik i begyndelsen godt for kongen og tyskerne tænkte på flugt, men midt i fremrykningen gik ditmarskerne, som var en del af kongens hær, pludselig over til tyskerne og angreb kongens hær i siden. Nu blev der vild flugt og kongen slap kun med nød og næppe hjem til Danmark. Han måtte slutte fred med tyskerne og han gik ikke mere i krig, mens han levede.

Dronning Dagmar

Valdemar havde to dronninger. Den blide og lyse Dagmar (det betyder Dagens mø). Hun kom ganske ung fra Bøhmen i 1205. Hun huskes i folkeviserne som dronning Dagmar, der ligger syg i Ribe og beder sin konge om at løse fangerne i fængslet, give de fredløse forbrydere lov at komme hjem og for at være god overfor alle. Det første vers lyder:

"Dronning Dagmar ligger udi Ribe syg,

til Ringsted mon de hende vente.

Alle de fruer, i Danmark er,

dem lader hun til sig hente.

- Udi Ringsted hviler Dronning Dagmar"

Hun ligger begravet i Ringsted kirke, og da man åbnede hendes grav, fandt man Dagmarkorset, som hun har båret og fået med i kisten, da hun døde i 1212 26 år gammel. Ingen af hendes børn overlevede længe. Den ældste, Valdemar den unge blev dræbt ved en jagtulykke, hvor han blev ramt af en pil i halsen.

Dronning Berengaria

Den anden dronning hed Berengaria eller Bengerd på dansk. Hun var prinsesse fra Portugal

og blev dronning i 1214. Hun døde ca. 31 år gammel i 1221. Det er hende som Dagmar i folkevisen advarer kongen mod: "Hun er så besk en blomme." Hun var smuk og mørk, ja man sagde, at hun var en af de smukkeste kvinder på jorden dengang. Hun fødte kongen tre sønner, som alle blev konger af Danmark. I hendes grav fandt man en lang fletning som stadig udstilles i Ringsted og man fandt hendes skelet, som var meget smukt formet. Hun fik skyld for mange ulykker og for at lægge hårde skatter på danskerne.